

prima instanță - (Judecătoria Centru mun. Chișinău) E. Efros,
instanța de apel – (Curtea de Apel Chișinău) V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

Î N C H E I E R E

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, în pricina civilă înaintată de societatea cu răspundere limitată ”Star Net Regional” împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației privind contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de societatea cu răspundere limitată ”Star Net Regional” și s-a modificat hotărârea judecătorei Centru mun. Chișinău din 23 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 03 august 2015 societatea cu răspundere limitată ”Star Net Regional” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației solicitând anularea deciziei Consiliului de Administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr.14 din 09 iunie 2015 privind încetarea încălcării condițiilor autorizării generale, prevederilor legilor și ale altor acte normative din domeniul comunicațiilor electronice.

În motivarea acțiunii societatea cu răspundere limitată ”Star Net Regional” a indicat că la 12 iunie 2015 a recepționat decizia nr.14 din 09 iunie 2015 a Consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației, privind remedierea încălcărilor obligațiilor stabilite de actele normative fixate în condițiile autorizării generale, prin care s-a prescrip încetarea în termen de 5 zile lucrătoare de la data comunicării deciziei, a încălcării art.12 alin. (5), art. 20 alin. (2) lit. g) Legea comunicațiilor electronice nr.241 din 15 noiembrie 2007, pct.4 din Instrucțiunea privind plata de reglementare și monitorizare, aprobată prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 17 din 02 iunie 2010 și pct. 29 subpct. 7 lit. b) și subpct. 10) lit. a) din Regulamentul privind regimul de autorizare generală

și eliberare a licențelor de utilizare a resurselor limitate pentru furnizarea rețelelor și serviciilor publice de comunicații electronice, aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr.57 din 21 decembrie 2010.

Consideră reclamantul că decizia Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr.14 din 09 iunie 2015 privind încetarea încălcării condițiilor autorizării generale, prevederilor legilor și ale altor acte normative din domeniul comunicațiilor electronice, este neîntemeiată, fiind emisă cu încălcarea legii.

La 07 mai 2015 i-a fost adus la cunoștință actul de control nr.29 din 28 aprilie 2015 întocmit în urma controlului planificat la societatea cu răspundere limitată „StarNet Regional” în baza dispoziției de control nr. 02-DMC/29/DC din 10 martie 2015 prin care s-a constatat neprezentarea informației veridice privind veniturile provenite din comunicațiile electronice pentru anii 2012-2013 și neachitarea taxei de reglementare și monitorizare pentru anii 2012-2013.

Întru înlăturarea celor stabilite în actul de control menționat, la 22 mai 2015 prin scrisoarea nr. SNR14/33 din 21 mai 2015 înregistrată sub nr.843 la 22 mai 2015, a informat că completarea rapoartelor corespunzătoare pentru perioada 2012 și 2013 a fost efectuată în conformitate cu Instrucțiunea privind plata de reglementare și monitorizare, aprobată prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 17 din 02 iunie 2010, care la acel moment nu conținea prevederi clare cu privire la faptul din care activități de comunicații electronice urmează de calculat venitul.

Prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr.2 din 10 ianuarie 2014 s-a prevăzut din care activități de comunicații electronice urmează a fi calculat venitul și s-a conformat în totalitate noilor prevederi. Astfel, a prezentat rapoartele cu datele concrete și a solicitat anularea rapoartelor pe venit pentru perioada 2012 și 2013 prezentate anterior, cu calcularea taxei de reglementare și monitorizare pentru anul 2012 și 2013 reieșind din datele noi prezentate.

De asemenea a menționat că Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației înregistrează față de întreprindere o datorie de 26708.81 lei, fapt conformat prin scrisoarea nr.03-cont-185 din 17 februarie 2015, iar suma dată urmează a fi utilizată la compensarea plății de reglementare și monitorizare pentru anii 2012-2013, însă la 25 mai 2015 a primit scrisoarea nr. 01-SSC DMC/655 din 22 mai 2015, la care a fost anexată decizia Consiliului de administrație a Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr.08 din 21 mai 2015, prin care s-a prescris încetarea în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării deciziei, a încălcării art.12 alin. (5), art. 20 alin. (2) lit. g) Legea comunicațiilor electronice nr.241 din 15 mai 2007, pct. 4 Instrucțiunea privind plata de reglementare și monitorizare, aprobată prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr.17 din 02 iunie 2010 și pct. 29 subpct. 7 lit. b) și subpct. 10) lit. a) Regulamentul privind regimul de autorizare generală și eliberare a licențelor de utilizare a resurselor limitate pentru furnizarea rețelelor și serviciilor publice de comunicații electronice,

aprobat prin hotărârea Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr.57 din 21 decembrie 2010.

Prin decizia nr.08 din 21 mai 2015 nu s-a făcut referire la informația prezentată, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nu a dat nici un răspuns la scrisoarea nr. SNR14/33 din 21 mai 2015.

Prin scrisoarea nr. SNR14/35 din 03 iunie 2015 a informat repetat Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației că au fost înlăturate neajunsurile indicate în actul de control nr.29 din 28 aprilie 2015 și a solicitat calcularea taxei de reglementare și monitorizare pentru anii 2012-2013 precum și anularea prescripției adoptate prin decizia nr. 08 din 21 mai 2015.

Relatează că la 08 iunie 2015 a mai expediat Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației scrisoarea nr.SNR14/38 la care au fost anexate documentele care justifică indicatorii raportați în rapoartele privind venitul provenit din activitățile din domeniul comunicațiilor electronice în anii 2012-2013 și raportul universal oferit de contabilitatea întreprinderii prin care se atestă formarea sumelor raportate, conform prescripției adoptată prin decizia nr.08 din 21 mai 2015 și de asemenea repetat a solicitat calcularea taxei de reglementare și monitorizare pentru anii 2012-2013 reieșind din datele noi prezentate. În pofida celor expuse și actelor prezentate, la 09 iunie 2015 a fost emisă decizia nr.14 privind remedierea încălcărilor obligațiilor stabilite de actele normative fixate în condițiile autorizării generale. Prin cererea prealabilă nr.986 din 16 iunie 2015 a solicitat anularea deciziei nr. 14 din 09 iunie 2015, însă prin răspunsul nr.01-SSC DMC/799 din 15 iulie 2015 cererea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 23 noiembrie 2015 acțiunea înaintată de societatea cu răspundere limitată "Star Net Regional" împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației privind contestarea actului administrativ a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea judecătoriei Centru mun.Chișinău din 23 noiembrie 2015 societatea cu răspundere limitată "Star Net Regional" a depus apel la 14 decembrie 2015, prin care a solicitat casarea hotărârii judecătoriei Centru mun.Chișinău din 23 noiembrie 2015 și emiterea unei noi hotărâride admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016 s-a admis apelul depus de societatea cu răspundere limitată "Star Net Regional", s-a casat hotărârea judecătoriei Centru mun. Chișinău din 23 noiembrie 2015 și s-a pronunțat o hotărâre nouă prin care s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată "Star Net Regional".

S-a anulat decizia Consiliului de Administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr.14 din 09 iunie 2015 privind încetarea încălcării condițiilor autorizării generale, prevederilor legilor și ale altor acte normative din domeniul comunicațiilor electronice.

La 22 august 2016 Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2016, prin care a solicitat, casarea acesteia și menținerea hotărârii

judecătoriei Centru mun.Chișinău din 23 noiembrie 2015.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Menționează că prin decizia emisă Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nu a înaintat nici o pretenție pecuniară, însă a identificat elementele din care se constituie venitul realizat în ani 2012-2013 de către societatea cu răspundere limitată ”Star Net Regional”.

Susține că societatea cu răspundere limitată ”Star Net Regional” nu a prezentat documente care să justifice indicatorii raportați prin scrisoarea nr.SNR 14/33 din 21 mai 2015 și care sunt în contradicție cu rapoartele financiare.

Susține că instanța de apel în partea motivată a deciziei nu se referă la elementele evidențiate de către pârât ce țin de natura juridică și prezumția de legalitate de care se bucură rapoartele financiare, iar prin faptul că instanța de judecată s-a abținut de a da un răspuns special și explicit la toate argumentele a încălcat art. 6 al Convenției CtEDO.

Prin urmare, recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Prin referința depusă la 18 noiembrie 2016 societatea cu răspundere limitată „StarNet Regional” a indicat că constatările instanței de apel sunt corecte., iar afirmațiile recurentului nu și-au găsit suport juridic și faptic, nu a prezentat probe veridice și pertinente ce ar proba comiterea faptelor invocate. De asemenea invocă că motivele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că potrivit scrisorii de înștiințare a Curții de Apel Chișinău (f.d.119) decizia motivată a fost expediată participanților la proces la 02 septembrie 2016, însă la materialele dosarului nu există dovada legală de recepționare, astfel instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 22 august 2016 este depus în termen conform art. 434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți

participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea

eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă.

Colegiul reține că aceste argumentul al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari